

- ewentualnie, zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do uwzględnienia zmiany stanu cywilnego skarżącego (po zawarciu związku małżeńskiego) zgodnie z zasadą proporcjonalności i przyznania mu dodatku na zagospodarowanie w pełnej wysokości (dla urzędników pozostających w związkach małżeńskich) odnośnie do rat dodatku wypłacanych po zawarciu przez niego związku małżeńskiego w sierpniu 2005 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek za zwłokę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od kiedy we wrześniu 2003 r. skarżący został zatrudniony w Słowenii przez Parlament Europejski, a nawet przed tą datą, pozostawał on w stałym związku pozamałżeńskim ze swoją towarzyszką życiową, która w sierpniu 2005 r. została jego żoną. Skarżący podnosi, że związek ten był prawnie uznany w prawie słoweńskim.

Przy podjęciu służby w Parlamencie Europejskim skarżący zwrócił się o przyznanie dodatku na gospodarstwo domowe, którego mu odmówiono z uwagi na to, że zgodnie z art. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego do takiego dodatku mają prawo małżeństwa oraz związki pozamałżeńskie tej samej płci. W maju 2005 r. złożył on wniosek o dodatek na zagospodarowanie, którego wysokość równa się dwóm miesięcznym wynagrodzeniom podstawowym w przypadku urzędnika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe oraz miesięcznemu wynagrodzeniu podstawowemu w pozostałych przypadkach. Przyznano mu pierwszą ratę dodatku na zagospodarowanie (który jest wypłacany w trzech ratach, jedna na rok) przewidzianą dla osób niepozostających w związkach małżeńskich. Po zawarciu związku małżeńskiego skarżący zażądał rat dodatku na zagospodarowanie przyznawanych pracownikom w związkach małżeńskich, lecz odmówiono mu ich z uwagi na to, że zmiana jego stanu cywilnego nastąpiła po upływie okresu próbnego.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący opiera się głównie na następujących zarzutach:

- po pierwsze, nieważności art. 1 ust. 2 lit. c) i art. 1 ust. 2 lit. d) załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz pomocniczo błędnej wykładni tych przepisów przez administrację strony pozwanej z uwagi na naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego takich jak zasada swobodnego przepływu pracowników, obywatelstwa Unii Europejskiej oraz swobodnego przepływu osób, zakazu dyskryminacji i nierównego traktowania, jak również na nieprzestrzeganie praw podstawowych i praw człowieka oraz naruszenie zasady proporcjonalności;
- po drugie, błędnej interpretacji daty upływu okresu próbnego jako ostatecznej daty na określenie wysokości dodatku na zagospodarowanie, podczas gdy wypłaty tego dodatku następują w ratach podczas trzyletniego okresu.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Dittert przeciwko Komisji

(Sprawa F-109/06)

(2006/C 281/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Dittert (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu niewystarczającej liczby punktów pierwszeństwa do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. i o nieawansowaniu go w tym postępowaniu, co zostało potwierdzone decyzją z dnia 6 czerwca 2006 r. oddalającą zażalenie skarżącego nr R/73/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi jedyny zarzuty: zaskarżona decyzja zawiera istotne błędy wynikające z nieprawidłowości postępowania, jak również z naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.

W wyniku wciąż niewyjaśnionego problemu technicznego, akta skarżącego nie zostały uwzględnione przez zatrudniającą go dyrekcję generalną przy przyznawaniu punktów pierwszeństwa tej dyrekcji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. Takie nieuwzględnienie stanowi błąd proceduralny oraz naruszenie zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.

Wspomniane nieprawidłowości były takiego charakteru, iż mogły czynić postępowanie w sprawie awansu w 2005 r. nieważnym w odniesieniu do skarżącego oraz naruszać jego interesy, gdyż gdy wykryto problem techniczny, to okazało się, że otrzymał on od organu powołującego mniej punktów pierwszeństwa niż życzyli sobie tego jego własni przełożeni (w niniejszym przypadku, dyrektor generalny dyrekcji generalnej ds. konkurencji). W istocie, według skarżącego, dyrekcja generalna ds. konkurencji poświadczyła, że przy braku problemu technicznego, przyznałaby mu wystarczającą liczbę punktów do zapewnienia awansu do grupy zaszerogowania AD 9, tzn. 7 punktów; ta sama dyrekcja ponadto wyraźnie zwróciła się do komitetu ds. awansu A* o zaradzenie sytuacji skarżącego poprzez przyznanie mu tej liczby punktów. Pomimo tego, komitet ds. awansu A* zaproponował przyznanie skarżącemu jedynie 4 „punktów z odwołania”, a organ powołujący zgodził się z tą propozycją, chociaż skarżący otrzymał niewystarczającą liczbę punktów, aby awansować do grupy zaszerogowania AD 9 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.

Skarżący uważa, że postępowanie komitetu ds. awansu A* oraz organu powołującego, zamiast zaradzić sytuacji spowodowanej problemem technicznym, samo doprowadziło do naruszeń proceduralnych. Stąd, komitet ds. awansu A* naruszył zarówno swój mandat jak i kompetencje proponując, po wykryciu problemu technicznego, obniżenie liczby punktów zaproponowanej przez przełożonych skarżącego. Ponadto ani komitet ds. awansu A*, ani organ powołujący nie przystąpili do rzeczowej analizy porównania zasług skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Carpi Badía przeciwko Komisji

(Sprawa F-110/06)

(2006/C 281/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José María Carpi Badía (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o przyznaniu skarżącemu niewystarczającej liczby punktów pierwszeństwa do awansu w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. i o nieawansowaniu go w tym postępowaniu, co zostało potwierdzone decyzją z dnia 6 czerwca 2006 r. oddalającą zażalenie skarżącego nr R/74/06;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone w tej sprawie są prawie identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podnoszonymi w sprawie F-109/06, o której informacja została zamieszczona w tym samym numerze *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2006 r. — Giannopoulos przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa F-111/06)

(2006/C 281/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o zaszeregowaniu skarżącego wynikającej z decyzji o powołaniu z dnia 18 listopada 2003 r., w zakresie skarżącego w decyzja ta zaszeregowuje skarżącego do grupy A7;
- w razie potrzeby uchylenie decyzji organu powołującego oddalającą zażalenie skarżącego;
- poinstruowanie organu powołującego o konsekwencjach uchylenia zaskarżonych decyzji, w szczególności i) zmiana zaszeregowania skarżącego do grupy A6 z mocą wsteczną od dnia 18 listopada 2003 r., odzwierciedlająca wyjątkowy charakter jego kwalifikacji i specyficznych potrzeb służby; ii) zmiana sklasyfikowania skarżącego na stopień grupy zaszeregowania odzwierciedlający jego doświadczenie zawodowe i w każdym przypadku odpowiadający temu, który został przyznany skarżącemu w dniu jego zatrudnienia; iii) wypłacenie na rzecz skarżącego kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi, na które skarżący został zaszeregowany a wynagrodzeniem odpowiadającym grupie zaszeregowania i stopniowi, na które skarżący powinien być zostać zaszeregowany powiększonego o ustawowe odsetki za zwłokę, naliczone od dnia, w którym różnica w wynagrodzeniu stanie się wymagalna;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący laureatem konkursu ogólnego EUR/A/127⁽¹⁾ służącemu stworzeniu listy rezerwowej na stanowiska administratorów w grupach zaszeregowania A7/A6 został zatrudniony przez Sekretariat Generalny Rady i zaszeregowany do grupy A7. Po tym jak w lipcu 2005 r. skarżący uzyskał informacje, iż inni laureaci konkursu na stanowiska w grupach zaszeregowania A7/A6, którzy zostali zatrudnieni przez Sekretariat Generalny zostali zaszeregowani do grupy A6, względnie zostali zaszeregowani do tej grupy w wyniku wewnętrznej kontroli administracyjnej pierwotnych decyzji o zaszeregowaniu i zmiany ich zaszeregowania, skarżący złożył wniosek o zmianę jego zaszeregowania. Wniosek ten, podobnie jak późniejsze zażalenie, zostały oddalone przez administrację.